

Tas Latweefschu draugs.

1846.
7. Febr.

6ta
lapa.

T a u n a s i n n a.

Is Berlihnes. Tur tannî 24tâ Dezember dee-
nâ kahda seewa sawam pussstrefchas neddetas wez-
zam behrninam schuhpuli peelikke flaht aiskorketu
fruhku ar wehrdohfchu uhdeni, lai tam guttu=wee-
tina paliku filta. Kad behrns bija eemidsis, tad
winna tik us azzumirkli istabu atstahje, un kad
atpakkat nabze, tad dsirdeja, ka pee behrna gulti-
nas kas ditti sprahge un behrns pats sahze skanni
brehkt. Korkis no fruhkas bij' is spruzzi s
un tas karsts uhdens istezzedams bij behrna mee-
sas pa daschahm weetahm fadedsinajis. Febschu
nu gan ahtrumâ doktera palihgs ne truhke, tat-
schu nabbadsinsch, gauschi wahrdsis, tannî 11tâ
Januar sawu garru islaide. — Kaut jel schis beh-
digs notikkums wezzakeem buhtu par mahzibu, jo
prahrtigi ar tahdahm leetahm apeetees, no ka ih-
paschi behrneem drihs nelaime warr notift. A. L.

Kas weenu behrnu usnemm mannâ wahrdâ,
tas usnemm manni. (Matt. 18, 5.)

Dsihwoja kahdu reis brangs un turrigs renti-
neeks sawâ mahjâ. Schis apmekleja sawu snoh-

tu, kas ne taht no winna dsihwoja ohtrâ zeemâ,
 un palikke pee ta par nakti. Kamehr abbi mihi-
 ligi sarunnadamees preefsch durwim jaukâ laikâ
 sehdeja, gahje gaxx durwim masa meitina ar glu-
 schi noplifusfchahm drehbehm. Rentineeks to eerau-
 dsijis, teize us faru snohtu: „Wai Deewin, zik
 nabbags un noplifis tas behrns! Mahte laikam
 tai laifka un besdeewiga seewa.“ Snohts tam at-
 bildeja: „Ak Deews, tai naw neds tehwa, neds
 mahtes, neds kahda zitta, kas par to apschehlotohs!
 Preefsch trim mehnescuum tehws un mahte no-
 mirre. Nu schis behrns maldahs apkahrt lihds ar
 faru masu brahli un mahsu. Kad teem ehst grib-
 bahs, tad tee gan nosefshahs preefsch zittu tau-
 schu durwim un sanemm pateikdami to maises=gab-
 balinu, ko teem dohd; bet nabbagoht tee kaunahs.“
 Schee wahrdi rentineekam fagrahbe firdi, un tas
 fazzija: „Mihtajs snoht, Deews negribb to, ka
 nabbagus masus behrnus ta atstahj; man irr prahs
 tohs peenemt.“ Snohts un winna seewa to mek-
 leja pahrrunnaht, lai to nedarroht, un tam teize,
 ka pascham tik dauds masu behrninu ka zahlu, zik
 gruhti tas buhschoht, fiveschus behrnus kohpt, un
 ko gan winna laulahts draugs fazzischoht. Bet
 winsch sawâ firdi tik stipri jaw bij' apnehmees to
 isdarriht, ka tas us snohta pahrrunnafchanu ne
 mas neklausijahs. Nakti tam ne meegs nenahze,
 un us to ween dohmaja, ka to isdarriht. Ohtrâ
 rihtâ tas to wezzako bahriti likke atsaukt pee fewis.
 Ta bij' meitene no 12 gaddeem, gohdigs un mihi-
 ligi behrns. Rentineeks teize: „Es dsirschu, ka
 tew tehws un mahte nomirruschi, un no tarwahm
 noplifusfchahm drehbehm to redsu, ka tew gan flikti
 flahjahs. Bet woi tew naw raddi, kas par jums

warretu apschehlotees?" Meitene atteize: „Raddi? ak ja; bet mehs effam tik nabbagi, ka tee muhs mairs ne-uusskatta.“ Schee wahrdi wiham fà sibbins zaur firdi schahwehs. Winsch to mihligi prassija: „Woi tu gan man lihds nahktu, un gribbetu manna meita buht?“ „Ak zik labprah!“ behrns atbildeja, un skattijahs us to ar assaru pilnahm azsim. — „Labbi, paleez' manna meita!“ fazzija rentineeks; „bet es esmu jahschus un newarru scho reis wairak lihds nemt, fà tawu maso mahsu, ko wakkar redseju. Atwedd' to schurp. Lewi un tawu brahli es pehzak aisweddischu. Meitene aisgahje un atweddé tawu tschetrus gaddus wezzumahsu. Rentineeks zaur saweem mihligeem wahrdeem to pee fewis eelabbinaja, un schi preezigi tam aisgahje lihds. Mahjâs pahnahkuschi, seewa to sanahme un prassija: „Wihrin, kam tas behrns?“ „Tas irr taws behrns, mihta seewin,“ tas atbildeja. Seewa fazzija: „Tas naw mans behrns, stahsti jel pateeefibu!“

Wihrs nu seewai wissu isstahstija, un kamehr tas stahstija, meitenite bij' apkampusi winnas zettus un raudaja. Laikam ta dohmaja, ka tai arr' schis tehws buhs ja=atstahj. Bet seewa ar wihrui bij' weenâ prahfâ. Ta raudaja patte, maso bahriti pee fewis wilfdama, ta nehme to us flehpi un, to meerinadama, teize: „Meraudi, manna meitina, es buhschu tawa mahte!“ Wihrs teize: „Bet mihta seewin, wehl irr diwi tahdi behrni, mahfa un brahlis, kurreem ta patt slifti flahjahs.“ „Nu,“ — ta atbildeja, — „atwedi ir schohs, ja tu gribbi, Deewa wahrdâ schurp. Mihtajis Deews gan gahdahs par maiisi.“ Wihrs wis negaidija, lai see-

wa tam to ohtru reis sazzitu, bet ohtrā rihtā aiss-
juhdse sirgu un aissbrauze us snohtu.

Bet muischaskungam, appaksch furra tee bah-
rini dsihwoja, nebij' wis tahda schehliga firds, kā
rentineekam. Tas to rentineeku pee fewis aissfau-
zis, isbahre un islammaja to warren, ka tas bes
winna finnas to maso behrnu jau aissweddis, un
sazzija: „Schö behrnu tehws man irr wairak, kā
50 rublu sudraba parahdā palizzis, un tadeht es
tew tohs behrnus nedohschu, un paturreschu tohs
few par dsumteem.“ — „Ne kahdā laikā, zeenigs leels-
kungs! tas nenotiks,“ atbildeja gohdigs rentineeks,
„ja to preezdesmit rublu deht ween tas irr, tad wehl
schodeen braufschu us mahju teem pakkat, un jums
to naudu atweddischu.“ — Un pateesi, winsch tuh-
lin aissjahje pehz naudas, atpakkat nahzis, nomak-
saja neschehligam leel-kungam to parahdu un aiss-
wedde us sawu mahju tohs trihs behrninus.

Kad to prassija, zik tam behrnu effoht, tad
tas preezigs atbildeja: „Man irr desmit behrni,
septini pascha un trihs es esmu nopirzis.“ —

Tohs trihs bahrishus winsch tā patt usau-
dsinaja, kā sawus paschus behrnus, un tam ne-
kad nebij' schehl, kā tohs bij' panehmis. Tee is-
dewehs labbi, bij' gohdigi behrni, strahdaja zik
ween spehje, dabbuja pehz labbus deenestus un fa-
wam labb-darritasam bij' ar ween pateizigi un to
ne kad neaismirse.

Schkiusta un neapgahnita Falposchana preeksch
Deewa irr i chi: bahrinus un atraitnes eeksch win-
nu behdahn apmekleht, un fewi paschu turreht
neapgahnitu no pasaules. (Jehk. 1, 27.)

Kà eepreezinah̄t behdigus.

Kahds mihsch Deewa kalps seemas=laikā is=gahje gauschi apbehdinatu un wahju zilweku eepree,zinah̄t, kas tik bij' noskummis un ismissis, itt kā tam ne kad wair̄s Deewa waigs neatspihdetu. Mahzitajs gahje pee lohgu, zaur kurru tas dahr̄sā skattijahs, un teize: „Kahdi tee kohki juhsu dahr̄sā nonihkuschi isskattahs! Sarri tahdi kā nobrauziti schaggari!“ — Wahjajs tik waideja un behdajahs un neflausijahs wis us mahzitaja runnu. Bet mahzitajs ar ween atkal par teem plifkeem koh=keem runnaja un par to fasalluschu semmi. Bet pehz tas teize us ta noskummuscha wahja: „Tas irr teess, schee kohki dahr̄sā tahdi paschi auksti un plifki, tahdi paschi neaugligi un neauki paliks, kahds tu effi; tee ne kad gan wairs nesallohs, neseedehs un labbus auglus neneffih̄s. Seema irr un seema paliks.“ Kas noteek? Azzumirkli noskummuscha gars tā kā usmohstahs, un pahr winna fasalluschu firdi sahk spihdeht filta pawafaras faulite! Ar preezigu zerribu tas zaur sawadwehseles ganna pamahzischana no sawas behdu=bredres peezelehs, un winna nophschanas pahrwehr=tjahs flamas=dseefmās.

Zittā reise nahze ohtris apbehdinah̄ts grehzi=neeks pee ta pascha Deewa kalpa, kas preefsch Deewa waiga pats fewi noteefadamees tā bij apkau=nohts tappis, ka tas us Jesus jautaschanu un wahrdeem: „Wpi tu manni mihlo?“ nedrihkfsteja atbildeht: „es tewi mihleju;“ bet tas dohmaja, ka schim effoht tā ja=fakka: Nē, Kungs, tu sinni wif=sas leetas, tu sinni, zif aufsta manna firds, zif grehzigi manni darbi un dsihwoschana, zif wahja manna Deewa-luhgschana, tizziba un deewa=bihja-

schana, tu pasihsti mannas daudskahrtigas pahr-
 kahpschanas, tu sinni, ka es tevi nemihleju. —
 Kamehr tas fewi ta noteesajahs, tikkam tam sem-
 me appaksch kahjahn ta ka trihzeht sahze, Sinaï-
 kalna pehrkoni rihbeht un to baïdicht; nu tas wairs
 newarreja tizzeht, ka Deewos tam schehligs tehws,
 winsch ta bij issamiffis, ka winsch to wairs netiz-
 zeja, ka Deewos to wehl warroht apschehloht un
 svehtu darriht. Tahdā klahschana tas nu aissgahje
 pee sawa drauga un dwehseles ganna, un preeksch
 ta isgahse sawu faschnaugtu firdi. Tas tam tahdu
 padohmu dewe, ka tas zaur to wissas sawas bai-
 les un behdas aisdzinne; tas teize: „Tauta tu arri
 sawu Pestitaju: „Woi tu manni mihto?“ Tu fa-
 was mihlestibas newarri ne par ko rehkinah; tai
 naw gruntes un pamatta, us ko tu sawas zerri-
 bas=mahju warretu ustaift. Efsch ta stahw ta
 mihlestiba, fakka Jahnis, ne ka mehs Deerwu effam
 mihlejuschi, bet ka winsch muhs irr mihlejis un
 sawu dehlu suhtijis par muhsu grehku peedohschani.
 Schi eepreezinaschana no Deewa wahrdeem bij
 schai salaustai un opbehdinatai firdi ka debbeschki-
 ga rassa; ta Kunga mihlestiba, kas eet pahr wissu
 spraschanu, un kurras angstums, garrums, dsit-
 tums un plattums naw ismehrojams, ta nu ar
 sawu jauku spohschumu sahze spihdeht winna dweh-
 selei, ta atspihdeja tam no ta Kunga svehtas dsih-
 woschanas, no winna nahwes un augscham=zel-
 schanas tik skaidri, ka tas nu redseja winna ne-is-
 skaitamas sihmes un leezibas wissā sawā dsihwes-
 gahjumā, ka tas nu behrnischfigi preezadamees
 warreja pee winna kruhts speestees un preezigi faz-
 ziht: Ja, Kungs, ja, tu sinni wissas leetas, bet tu
 arri sinni, ka es tevi mihleju! P. — p.

Muhſu dſihwoſchana irr debbeſſis, no kurrenes
mehs gaidam to Vestitatu, to Kungu Jesu
Kristu. (Wihlip. 3, 20.)

Kahds Wahz' Keisers, kad tas ſawu pehdigu stun-
dimu jaw tuwu mannijs, un no ſaweem draugeem
tikke waizahts, woi tas arr' labprah tribboht mirt,
atbildeja ar ſcho dſeefminu: Es gribb' pahr wiſ-
ſahm leetahm aismirſt ſcho dſihwibū, un dſeedaht
no tahm weetahm, kur ſahkam muhſchibū. Un
wehl ta teize: Mihli draugi, kad es jauns biju
un Spahnereu - ſemmē dſihwoju, un tehws pee man-
nis noſuhtija wehſtneſſi, ar to ſinnu, lai nahkoht
us ſawu tehwa - ſemmi, tad no preeka wiſſu zauru
nakti meegs nenahze. Zik dauids wairak man nu
ja = preezajahs tapehz, ka taggad mans debbesu - tehws
manni ſauz muhſchigā tehwa - ſemmē, ko wiina
mihlaſs dehls zaur ſawahm dahrgahm affinim
preeksch mannis irr nöpelniſis. P. — p.

Rihtā baggats, wakkara jaw nabbags!

Preeksch kahdeem gaddeem baggats ſenneeks
aibrauze us pilsfehtu, labbibas pahrdoht. Us tir-
guſ atbraukufcham nabbagi lautini wesumu apſtah-
juschi, gribb no ta pirkſt. Bet wihrs par ſarveem
rudſeem praffija tahdu makſu, ka pirzejj newarreja
peekluht. Par welti iſdingejuschees tee teize: Draugs,
tas pahr dahrgu, taggad, valdeewſ Deewam, fehja
ſtahw labba us tihrumeeem, un ja Deewſ to ſweh-
tiſs, mehs ſagaidiſim labbu ruddeni. Schis at-
bildeja: Gan teefs! Tihrumā labbia ſtahw kupli
un brangi, bet kruffa to warr noſift; bet par to,
kas jau flehtſi, man ne kahdas behdas. Bet kas
notikke? Pehz kahdahm tschetrahm ſtundahm kahpe

melni un silli paddebbeschî augschâ, sibbins eespehre
baggata wihra mahjâ, un flehts nodegge ar wissu
labbibu. — P. — p.

Repeewilletees, Deews neleekahs apsmeetees.

Isgahjuschâ wassarâ irr Wahzsemmê no-
tikkuse brihnischkiga leeta. Kahds zilweks bij ap-
suhdsehts par sagli, un tadeht aiswests pee teefas,
bet tas pee teefas gribbeja swehredams fewi tai-
snotees; teesa to tam nelahwe, tapehz, ka tas wis-
seem laudim jaw. ka besdeewigs un blehdigs zil-
weks bij pasihstams, bet wiensch tomehr swehreja,
prohti: ka dauds laudis darra un runna, ta faz-
zidams: „Lai pehrkons manni nosper, ja es buhtu
sadsis!“ — 12tâ Juhli samahzehs beesi pehrkona
debbeschî vahr scha zilweca mahju, fur tas ar zit-
teem zilwekeem, saweem 4 behrneem un weenu
funni kohpâ bij. Us reis pehrkons spehre. Sib-
bins scho grehzineku bij trahpijis un to nospeh-
ris, kas widdû starp zitteem sehdeja; tee zitti gan-
no ta spehreena bij apreibuschi, bet tomehr bes-
kahdas wainas palikkuschî. Sibbins schim nab-
bagam zilwekam zaur nahsim mutte bij eestrehjis.
Mahja stahweja weenâs leesmâs, bet ne weens
no teem zitteem negribbeja rohkas peelikt, to no-
spertu zilweku, ko tee wissi turreja par Deewa no-
sohditu, ahra isnest, jebeschu pats mahzitajs tohs
us to skubbinaja, bet kad tee winna pamahzischa-
nas neklausija, tad pats to isnesse ahra. Mahja
nodegge, bet ugguns tatschu negahje eeksch zeema
tahtak. — Teefcham brihnischkigs, bet tomehr pa-
teefigs notikkums! P. — p.

Brihw drikkeht. No Widsemmes General-gubbernemente pusses:
Dr. C. E. Napiersky.

Latweeschu drauga

p a w a d d o n s
pee № 6.

7. Februar 1846.

S i n n a s

vahr to,

kà ar ewangeliuma mahzischani eet paganu semmès.

T r e f ch a j s g a d s.

Zettorta finna.

Kà ar to eet tannis semmès ap widdeju juhru.

(Beidsama puse.)

No tahm finnahim preekschajà lappâ warram no-
prast, zif gruhti tur teem missioneerem eet ar sawu dar-
bu. Tik ween wehl irr tas labbums, ka winnus tur
zeesch, un ka tohs svehtus rakstus, ko winni isdalla,
labpraht peenemm. Un tas jau arri irr par eesah-
kumu deesgan leels labbums; jo zittâ weetâ ir tà
nar, un teem missioneerem tad gruhtiba bes galla.
Missionars Hildner, no tahs Greekeru fallas
Sihra, kur winnam pirmak dauds behdas biß ja-
zeesch, ir gals brihscheem draudeja, taggad ar ka-
tru gaddu preezigakas finnas laisch, un 1842tra
gadda beigâs tà raksta: „Man preeks tahdu fin-
nu islaist, ka muhsu darbs wissadâ wihsé schogadd’
labbi gahje un ne kur un ne kahdâ wihsé ne tikke
aiekawehts. Valdischana patte ar mums laipnigi
apeetahs un muhs farga; pilsehtas fkoohlu-kommis-
sije us mums mihiu prahtu turreja, allaschin pehz
kahrtas apmekleja un pee katras pahrklausifchanas
elaht bija. Arri tas Sihras Greekeru bissaps tur-
rejahs mihligs un laipnigs us mums; un daschi
zitti preesteri, kas appaksch winna stahn, labbâ prah-
tâ sawus un sawu raddu behrnus pee mums laide
fkoohlâ. Arri tà rahdahs, ka tee lausini jo deenas
jo wairak muhs sah̄ zeeniht, un ka wezzaki ar jo
leelaku ustizzibu sawus behrnus mums dohd mah-

zibâ. Mehs effam peenahkuschi, ka us schahdu ah-
 rigu labbumu ne warram wis dauds palautees; bet
 tatschu to Kungu par to flamejam, un raugam teem
 behrneem, kas pee mums nahk skohlâ, to parah-
 diht, ka winni tik zaur ta Kunga Garru ween
 marr tik isglahbti no tahs nahkamas dusmibas
 un atrast meeru sawâs firdis." — Pahr skohlu winsch
 finno, ka tas leelakais skaitz skohlas-behrnu Merz
 mehnesi bijis 658 un tas masakais Septembera
 mehnesi 575. „Schinni skohlâ," — ta winsch rak-
 sta, — „mahza seschi skohlmeisteri un peezas skohl-
 mestereenes. No pascha eefahkuma lihds taggad tè irr
 mahziti 3869 behrni, no kurreem 2054 bija meitenes.
 Warr zerreht, ka no schahs skohlas kas labs zeljes.
 Sinnams, wehl gan irr tik ween sehjams laiks, un
 mums pazeetigi ja-gaida us to plaujamu laiku." —
 Pahr to Deewain-kalposchanu swehtdeenâs, ko
 winsch Enlenderu un Wahzu wallodâ turr, winsch
 schahdu sinnu dohd: „If swehtdeenas pehz fahr-
 tas mehs sawus Deewa wahrdus turram un wehl
 naw pa wissu gaddu weena swehtdeena pagahjuſe,
 kurre to ne buhtum darrijuschi. Lai gan mas irr
 to, kas to parehkina, tapehz, ka tik 30 lihds 40
 klausitaji sanahk, bet tatschu warram tizzeht, ka us
 scheem ta Kunga meers un swehtiba duß un ka
 tas masums wairumâ ees. Schee paschi, kas nahk,
 mums irr dauds wehrti. Labba preefsch-sihme ta
 irr Greekerem, ka matrohsci, kohpmanni un zitti
 ewangeliuma tizzibas beedri, kas sché dsihwo, sweht-
 deenâs sanahk Deewu peeluhgt; ar to nu parahda
 muhsn tizzibas wehrtibu, un ko ta no mums prassa;
 jo — ja tas truhktu, ar ko tad parahditum, kah-
 dus auglus ta ness?" —

Kad apraugam, ka tur tee bihbeles lassitaji
 wairojahs, tad gan ja-preezajahs, jo ne ween Gree-

Feri, Armenijeri un zittas kristitu lauschu tautas pehz
 tahm tihko, bet arri Turki, kas schahs grahmatas lihds
 schim ne buht ne eeraudsija, taggad pehz tahm
 mekle un prassa. Missionars Wolters no Smirnas
 pilsfehtas kahdu ihfu sinnu par to ta raksta: „Es
 lohti preezajohs, kad kahdā grahmata, ko is Kon-
 stantinopeles man laide, schahdu sinnu lassiju: „„Ar
 Turkeem tizzibas leetās darbotees, us to lohti skub-
 bina, ka tee no wissahm pusfehm stipri prassa pehz
 jaunahm testamentehm Turku wallodā.““ — „Ta
 patt arri,“ — ta Wolters wehl raksta, — „arri
 eet pa Sihrias semmi, un luhf, tas muhs spehzina
 un drohschina jo probjam strahdaht. Te skaidri
 redsams, ka tas Kungs sewim to zellu jau fataifa,
 pa kurru winsch sawu schehligu apfohlischani peepil-
 dihs; un mehs to zerredami, to Kungu luhsam, ka
 arri pee tahm Muhamedaneru tautahm schi schehla-
 stiba notiku.“ —

Ka ta Deewa wahrda sehfla gan drihs ne redsoht
 un ne mannoht paleek gattawa, to missionars Wol-
 ters mums arri parahda, 29ta Oktober mehnescha
 deenā 1842trā gaddā ta rakstdams: „Smirnas pils-
 fehtā es satifku ar kahdu Greekeru preesteri, kam
 wahrds Eistatios, un kas pirmak pee ta missionara Jet-
 ter a eeksch Bajah bij' deenejis. Winsch lohti bij' il-
 gojees par mahzitaju tikt, un heidsoht arri to ammatu
 dabbujis; taggad winsch irr par dwehselu gannu kah-
 dā zeemāt pee Ewesus pilsfehtas. Schis, famehr pee
 Jettera deeneja, pa sawahm brihw-stundahm ar ween
 mahzijahs, un us scho ammatu taisijahs. Winsch irr
 pasemmigs zilweks un tahds, kas ko warr mahzitees,
 un winsch arri apleezina, ka winsch wissu to labbu, ko
 proht, no ewangelisteen missionareem effoht eemah-
 zijees. Man lohti patikke ar winnu farunnatees un
 es winnam dahwinaju kahdu Enlanderu luhgschanas

grahmatu Greekeru wallodā, fo pilnā preekā un pateikdams sanehme. No wissas winna runnas un darbeem warreju nojehgt, ka winsch firðs weenteesibā tam Rungam Jesum falpo. Winsch reds, kahdā tumfibā winna tanta un draudse (tizziba) grabbstahs un gribbetu labproht no sawas pusses arri fo darriht, ka gaisma un atsibschana pee tahs wairotohs."

Missionars Wolters stahsta pahr kahdu deewabihjigu Kattolisku Greekeri, kas jau, no missionara Hartle i mahzibts, preeksch 15 gaddeem dabbujis to pateesibu atsicht. Winsch raksta: „Schis zilweks itt zetti turrejahs pee sawas tizzibas eeraddumeem un mahzibahm. Kahdam winna draugam bij' bihbele Italjeneru wallodā, scho winsch tibkoja pirkt, lai mafatu, fo mafadama; bet tas ohtrs to ne pahrdewe. Bet kad nu tas draugs kahdu reis us tahlu zettu dewahs, tad scham atstahje to bihbeli par peeminnu. Af kahds leels preeks nu winnam bij' pahr to grahmatu, fo jau senn bija tibkojis! Tak winsch ne tibkoja wis ar pasemmigu prahtu pehz tahs grahmatas, gribbedams is tahs mahzitees to pateesibu atsicht, bet winsch dohmaja is tahs mahzitees wairak fo finnaht, ne kā zitti. Winsch palifke ihsti lepns, un gribbeja zittus winneht eeksch gudribas. Winsch ar ween no jauna to bihbeli lassija un pehz kahda laika atkal sagahjahs ar to draugu, kas winnam to bihbeli bij' dahwinajis. Winnai aishahze us Smirnas pilssehtu, kur missionars Hartlei to brihd' usturrejahs. Tē nu winna draugs katrā wakkara finnamā stundā kur isgahje; un kad winsch präfija, kur schis isbeijsht, tad tas atbildeja: „Man irr kahds darbs.“ Zaur to winsch palifke tik kahrigs to finnaht, ka winsch kahdā wakkara tam draugam sleppen' pakkat lihde. Tas draugs pee finnamahm namma-durwim aishahzis, peeklauëja un gahje eekschā; schis is tahlehm gaidija, kamehr tas atpakkat

nahkschoht, bet winsch til drifs wis ne nahze. Zittā reisē winsch tam teize, ka winsch nu sinnoh, kur schis aisejohbt. „Labb i“ — tà tas atteize — „woi tu gribbi man lhd̄s nahkt?“ Tad nu tee abbi kohpå aissahje us missionara Hartleja mahju, kas to jaunu pseenabzeju firfni apfweizina ja un tam jaunu testamentu pasneedse. Winsch to fanehme, un Hartlejs nu sahze to ewangeliumu isstahstiht. Tà tad schis nu ar ween jo wairak dabbuja to pateefibū atsicht; redseja, kahda tumfibas pilna winna tizziba bija, tai atfazzija un taggad peederr pee ewangeliftas draudses, un, ka es drohschi tizzu, irr pateefigi Jesus mahzeflis.“

* * *

Lahdas paschas finnas arri dabbujam no Egiptes. No teijenes missionars Lieder tannī 26tā Dezember 1842 raksta pahr to, ka winsch pehz garra zetta Kairo o pilsfehtā atkal preezigi tizzis usnemts. Winsch raksta: „Kairo pilsfehtas eedishwotaji, ihpaschi tee Kopty laudis, muhs lohti preezigi usnehme. Zilweki pa simteem speedehs muhsu mahj=weetā eelschā, pahr to preezadamees, ka mehs atkal atnahkuschi. To darrija ne ween tee nabbagi lautini, ko mehs allasch bijam apdahwinajuschi, bet arri zitti zilweki no wifadahm kahrtahm. Es ar sawu draugu Dr. Fattam apmekleju to Kopty wissaugstaku mahzitaju, kas manni ar leelu preeku un gohdu uennehme. Manni eeraudsijis, winsch tuhlin zehlehs augschā no sawas weetas, nahze pretti un pa trim reisem manni apkampe. Wakkara mehs to sinnu dabbujam, ka nahlamā deenā winsch bubschoht manni apmekleht; bet kad nu mans dsihwoklis wihi ne bij' tà eetaifists, ka tahdu weesi warreju usnemit, tad es to gohdu ne peenehme. Comehr winsch obtrā deenā trihs bissapus mannamā dsihwokli atsuhtija, lai schee winna wahrdā manni apfweizina. — Mehs ne spehjam tam Kungam deesgan pateikt par tahdu mihlestibu, ar ko mehs tē tikkam usnemti; jo no ta wissa mehs ne ko zittu, ka tikkai labbu, us preefsch-deenahm warram zerreht.“

Februara mehnesi 1844 missionars Kru hse Jahrstai-gaja to augscheju Egipti, un ne warreja par wiffahm zittahm leetahm deesgan noteikt, ka tur tee lautini lohti kahrojoh pehz Deewa wahrdeem. Winsch kahdu deen' sawā deenu-grahmatā tà raktija: „Pa to pahreju deenas dattu tik paspehju grahamatas iskrahmeht un isdalliht, — jo ap-

lam wehl ne biju peedshwojis un atraddis weetu, kur tik dauds pehz tahm prassija. Ne tik ween kristiti laudis, bet arri Muhamadaneri zihahs tahs eedabbuht. Bissi to ween brehze: „„Dohd' jel mumis arr' kahdu!““ Un kas dabbuja, tas to pasemmiigi nobutschoja, swahrku-kullē eebahse un preezigs aishgahje. Kahds wihrs, kam salsch turbans (Turku zeppure) bij' galwā, un kas ar to rahdija, ka winsch effoht weens no winnu praweescha pehz-nahkameem, tas no ta lauschu pulka isnahze un drohschi prassija weenu grahamatu. Kad es tam nu teizu, ka schihs tikkai effoht kristitu lauschu grahamatas, tad winsch atbildeja: „„Es prohtu lassicht, dohd' jel man weenu!““ Tee Kopty laudis, kam darba ne biß ta dehl, ka schi deena biß peekdee-na, tee pa pulkeemi pee muhsu laiwas atnahze, un ta man bija isbewigis brihdis ar winneem farunnatees pahr to weenu leetu, kas wajjaga. Walkarā mehs pa upp-mallu schurp un turp staigajam, un eeraudsijam kahdu pulzinu kristitu lauschu, kas, semmē nosfehduschees, runnojahs. Es beedrojohs winneem flah, un luhkoju winneem doht saprast, kahda lohti wajjadiga leeta ta effoht, Deewa wahrdus lassicht un pahrdohmaht. Es winnus fubbinaju, lai winni allaschin, kad ween warr, kohpā sapulzejahs ta wihra nammā, kam es jau labbu teesu svehtu rakstu grahamatas biju nodewis preefsch winneem, ko tadhā sapulzeschanā lassicht. Pirms winni manni probjam laide, wehl weens wihrs man gauschi luhdse weenu jaunu testamentu preefsch sawa dehla. Bet kad es nu winnam teizu, ka jau pulku effoht isdallijis un ka man zittas ja-pataupoht atkal preefsch zittas weetas, tad arri tee zitti preefsch winna luhdse un fazziija: „„Mehs schè effam tuksnesi un ahrpuffe tahs draudses, kas us Kairo pilsfehtas pussi d'shwo, un kam schahs mantas irr.““ — Pateefi, sirds fasilst, kad reds tahdu istwihschanu pehz Deewa wahrdem.““

Missionars Kruhse wehl raksta: „Kad mehs ohtrā deenā us sawu laiwu gahjam, tad usgahju kahdu pulzinu kristitu lauschu kohpā, un ar teem pahr tizzibas leetahm farunnajohs. Pa to pahreju rihta dalku laudis muhsu laiwu apstahje, un kahrigi tihkoja pehz grahamatahm. Bet wissem teem ne buht ne warrejam doht, jebeschu gan labbu pulku grahamatu isdallijam. Pehz pussdeenas aishbrauzam gare to follu Elefantina; bet arri schè tee laudis mumis nahze pakkat. Sirds sahpeja, bet arri preezajahs, redsoht, ka tee

nabbagi lautini ar sawahm laiwinahm pee mums pahri nahze, wehl wairak grahmatus präsidami. Kahds Muhamedaneru Kohlmeisters ar kahdu pulzimu sawu Kohlas behrnu atnahze un gribbeja grahmatas; kad winnam atteizam, ka schihs grahmatas tik preeskch kristiteem zilwekeem leffoht, tad winsch teize: „„Ne kaisch ne ko, dohdeet tikai kahdas preeskch manneem sehneem, un es winneem mahzischu to, kas tur eekschâ stahw.““ Kahdu masumu dabbujis, winsch atkahpehs, noföhdehs us to smiltainu juhymallu un nehmahs faveem Kohlas behrneem tuhlin preeskchâ lassit. Ar ween wairak laudis speedehs klahrt pehz grahmatahm; dauds, kas pee mannis ne warreja peetikt klahrt, sawas rohkas, itt kâ luhgdam, steipe prett mannu gaspaschu un fauze: „„Mihla gaspasha, dohd' jel man kahdu grahmatus!““ Kad jau dauds wairak grahmatas bijam isdallijuschi, ne kâ preeskch schahs weetas bijam spreeduschi, tad gribbejam nu beigt un dohtees prohjam; bet drihs bij' atkal ja-eet atpakkal us laiwa, jo ar ween no jauna nahze klahrt laudis pehz grahmatahm. Mehs dabbujam sunnaht, ka schinni fallâ kahdas 1500 ziltis (familieß) lauschu dsihwojoh, kas gan drihs wissi Muhamedaneri, tik ween 40 ziltis Koptu bija.“

Kahdâ zittâ zeemâ, ko fauz Nagade, Kruhse opmel-leja weenu no tahni abbahm basnizahm, kas tur bija. Winsch pahr to tâ raksta: „Kad mehs no basnizas isgahjam, tad laudis ap mums tâ speedehs, ka tas preesteris man wakti dewe, kam bij manni lihds laiwai pawaddiht. Bet kas tê dohmajo us meeru! tee barreem ween speedehs mums pa preeskch' uhdeni eekschâ, un tad pee laiwas. Mehs pahr-devam dauds jaunus testamentus un daschas zittas Deewa wahrdi grahmatis; bet ar ween wehl wairak präfija. Es gribbeju dabbuhrt ar teem laudim runnaht, bet kas tad manni klausija. Bet, kad wairs ne warrejam isturreht, tad us kahdu brihtinu no mallas laiwa atstuhmam un pee-irramt pee kahdas masas fallinas; bet ir tê mums laudis nahze pakkal. Kahds nabbags wihrs tê atpeldeja pahri un nöpferke jaunu testamentu, ko winsch itt preezigs sawâ weenigâ drehbes gabbala eetinne un tad, to us galwas turredams, ar sawu dahrgu mantu peldeja atpakkal. Zitti darrija tâ patt. Daschi, kam naudas ne bij', atueße putnus, balloschus un t. j. pr., par teem pascheem gribbedami grahmatu eemiht. Mehs winneem teizam, ka atkal pee winneem atpakkal gressimees, ja winni wairs tâ ne speedischotees wirsu un tahdu trohfsni ne taifischoht; tad winni nu arri apsohlja, ka notik-

schoht pehz muhsu prahta. Kad fahdu sundas laiku te bisam yakawejuschees un pa-ehduschi, tad brauzam atkal atvakkal vee krafa, zerradami, fa nu isdohschotees ar teem laudim sarunna-tees vahr to weenu leetu, kas waijaga, bet taggad tas trohfnis bij' styraks ne fa pirmat. Daschas sundas mums aissgabje ar grahamu isdallischani un pahrdobshani, ta, fa novrattam, fa muhsu krahjums pahreleku ahtri masumā gabje, un fa mums preefsch zittahm weetahm ittin mas grahamatu atlikfe. Tad nu brauzam us ohtru uppes mallu. Bet eekam wehl aisbrauzam, fahds nabbags mehms wihrs gauschi lubdse fahdu grahamatu preefsch sawa behrna; winsch likke sawu rohku us ta behrna galwu un tad gaudodams man iā skattijabs azzis, fa jau ne warreju pretti atturretees. Kad to grahamatu bij' dabbujis, tad no preeka lehze un to grahamatu us augschu pazeblis, tahdu gaudi dalsi islaide, fa jau mehmi zilweki allasch darra."

Ar tahdeem stahsteem ta missionara Kruhses deenu-grahma-ta irr gluschi pilna. Skaidri ja-brihnojahs, fa Egiptes semme, kas tik ilgi pohtsi un fa nahwes meegā gulleja, un ar reiss ta fahf kysetees un dsihthees us laffishani. Missionari jau padauds reisehm to augschew Egiptes pufi bij' pahrtiaigajuschi, bet ne kad ta tikkuschi usnemti, fa nu. Kad tik to eedohmajahs, fa ar to mehmu zilweku gaddijees, tad jau prahts nessahs jautah: woi tad jau teescham tas laiks eshoft peenahzis, kad tee nabbagi, afli, tifli un krohlyli teeoft aijinati vee ta leela wakkaria? Tas irr itt fa pascha Deewa pirkis, kas muhs stubbina firsnigati lubgt, fa Deewa walstiba nahktu. Kribse sawu grahamatu heids ar schahdeem wahrdeem: „Kad es atvakkal dohmaju us ta zella, fo esmu nostaigajis, tad es ne sinnu, fa preegates vahr to laimi, fa labbi tikkuschi usnemts wiffas weerä; un jebshu gan ne warr saprast, fa labb no tahm dauds grahamatahm, fo missionari jau pirmat tur isdallischani, ne fahdi augli ne atraddahs preefschä, tad tomehr es schéetet un to turru par lohti pecklahjama leetu, fa mums ne waijag' wis atlaistees, bet jo wairak speestees sawu tizzibas un mihlestibas darbu jo probiam strahdaht, jo mums waijag' tizzeht tai taisnai apsohlichanan, fa, ja tik nepeefuh-kam darbotes, sawu laika arri plausim. Ta firsniga fahroscha-na pehz swettem raksteem un fa winni tik labprahf klausahs, kad vahr tizzibas leetahm runna, un fa pehz pateefibas prassa, un mekle, — tas wiss muhs peepilda ar to zerribu, fa tas laiks wairs ne-essoht tahku, kad arri winni muhsu brahli tifschohf tanní zellä, kas wedd us muhschigu swetebi, un fa wissas tahs leekas un wilitgas dohmas un zerribas, kas winni firdis eesfanojuschabs, preefsch tahs ewangeliuma gaifmas isnihks; un tad mehs wissi zaur Deewa schehlastibu tanní weenä pateefä tizzibä tifsim saweenoti ur sapulzinati vee sawa galwineefa un Kunga Jesus Kristus.” — Fa, teescham, tas laiks nahks, kad tas Kungs to wainu sawu lauschu apfees, un to wahiti, ar fo tee eewainoti, dseedinahs. Amen.

7.

Brihw driskecht. No Widsemies General-gubbernemente pusses;
Dr. C. E. Napier sky.